

Ismered a vonzó Istent?

Van egy kétmillió világváros, vagy sok-sok kis falu és mi keresztény emberek szívesen beszélünk arról, hogy a templomok ajtaja mindenki előtt nyitva vannak. Délben mindenki hallja a harangszót, szinte minden félórában kezdődik egy szent mise valahol az országban.

Sokan hivatkoznak arra a felnőttek között, hogy meghirdették Istent, és az emberek pedig nem válaszolnak rá, szól a harang, nyitva a templom ajtó...

Istennek nem meghirdetése a harangszó, Istennek nem meghirdetése az, hogy vannak templomok. Mert attól, hogy van harangszó, és vannak templomok, a kérdés sokkal inkább így szól: „A vonzó Istent ismerik-e vagy nem? A nem félelmet keltő, hanem vonzó, vágyakat szülő Istent, ismerik-e?” Mert ha még ővele nem találkoztak mondhatjuk azt, hogy az evangélium teljességét még nem hirdették meg nekik. És aztán ebből nagyon sok minden következik. Tulajdonképpen, ha Isten szeretne közel lenni, és Isten vonzó, akkor hogyan lehet meghirdetni a vonzó Istent, a mindenkit vonzó Istent. Akkor nyilván ennek a hitnek, ami bennünk él, megvannak a következményei a nem hívő emberekkel való kapcsolatunkban is.

A hitünk, akkor válik igazán mélyé és meghatározóvá, ha látjuk, hogy mi, hogyan, tartozik össze. Fölfedezzük, hogy Isten valami fájdalmasból, valami nehézről, hogyan tud jót kihozni. Vagy akár azt is meglátjuk, hogy valami pillanatnyi élvezet hogyan lehet valami nagyobb szomorúságnak az elindítója. Hát, de nagydolog, hogyha jót és a rosszat nem csak elválasztani tudjuk, hanem látjuk, hogy ezek hogyan függnak össze egymással. És hogy Isten hogyan alkotja meg ebben a világban azt a jót, ami nem egyszer sokszor fájdalmas dolgokon keresztül tud csak megszületni.